

٤٥- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي اعْرَابِ الْفَعْلِ الْمُضَارِعِ :

١) إِبْعَثْ لَنَا مَلَكًا نَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ!

٢) فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا!

٣) تَعَلَّمُوا الْعَرَبِيَّةَ لَكُمْ تَتَعَلَّمُونَ لِغَةً حَيَّةً!

٤) مَنْ لَمْ يَجْتَهِدْ لَنْ يَصِلْ إِلَى أَهْدَافِهِ!

۴۵- گزینه ۲ پاسخ است.

گزینه‌ی ۱ ← «نقاتلُ» جواب شرط برای فعل شرط محذوف است و باید مجزوم به کار رود.

گزینه‌ی ۳ ← «تعلّمون» پس از «لَكَيْ» حرف ناصبه آمده که باید با حذف «ن» منصوب شود.

گزینه‌ی ۴ ← «يَصِل» پس از حرف «لن» آمده، بنابراین باید با علامت اصلی منصوب شود.